

[Jens Thomsen.]

tægter, men det er dog kun Andelsfolkene, der ogsaa skal betale Skat af deres Besparelse. Naar en Kunde faar Rabat hos en Købmand, er Besparelsen skattefri, men den Kunde, der faar en Tilbagebetaling af sin Brugsforening, fordi han har givet en højere Pris end nødvendig for sine Varer, bliver beskattet af den Del af Tilbagebetalingen, der andrager mere end 4 pCt. De enkelte Brugsforeninger kan naturligvis undgaa denne Beskatning, naar de undlader at tage en højere Pris, end det er nødvendigt, eller saafremt de kun er i Stand til at tilbagebetale deres Medlemmer 4 pCt. af deres indbetalte Penge. Det skal jo nok vise sig, at Købmændene faar større Konkurrence, naar Brugsforeningerne sætter Udsalgspriserne langt ned i Stedet for at give mere end de 4 pCt. i „Overskud“, som det almindeligvis kaldes — i Virkeligheden er det ikke Overskud, men Tilbagebetaling af et Beløb, som Andelshaverne selv har indbetalt i deres egen Kasse. Det er ikke sundere Forhold, som Lovgivningen animerer til gennem Brugsforeningsbeskatningen, tværtimod, og derfor vil min Gruppe gaa imod denne uretfærdige og usunde Tendens.

Danmark er blevet kendt af hele Verden, fordi vi har et sundt og et godt Andelsvæsen. Mange Lande har sendt Ekspertes her til Danmark for at studere Andelsbevægelsen med det Formaal at faa den indført i deres eget Land, men det er ikke let at gennemføre, fordi hele Andelssagen hviler paa et Tillidsforhold mellem Andelshaverne. Det intime Samarbejde kan kun bygges op paa dette Tillidsforhold, og det kan ikke skabes ad kunstig Vej. Lovgivningen kan skabe Betingelserne for et fornuftigt Samarbejde i Andelsforeningerne, og den kan lægge Hindringer i Vejen for Andelsforeningerne, og det er dette, man tilsigter med de Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, der omfatter Brugsforeningsbeskatningen. Andelssagen har skabt en Landbrugsproduktion og -eksport, der har vakt Beundring over hele Verden, den har skabt Betingelser for et højere Leveniveau i hele Befolkningen, og jeg tror, man saar en held Sæd, naar man gennemfører Foranstaltninger, der gaar ud paa at svække Andelsbevægelsen.

Mit Parti er af den Opfattelse, at Ændringsforslagene Nr. 9, 10 og 11 bør udgaa af Lovforslaget, og jeg anmoder om at faa Afstemning om disse tre Ændringsforslag. Jeg vil anbefale Tingets Medlemmer at stemme imod dem, og jeg vil i alt Fald haabe, at alle Andelssagens Venner vil

stemme imod. Det er jo ikke nok, om en og anden forlader Salen under en saadan Afstemning. Saafremt de tre Ændringsforslag udgaa, vil vi stemme for Lovforslaget ved tredie Behandling, men i modsat Fald vil vi stemme imod.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker det ærede Udvalg for dets Indstilling i Sagen.

Til de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen fremsatte, skal jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Merindkomstbeskatningen sige, at Forholdet er jo det, at de første 10 000 Kr. af Merindkomsten efter den nuværende Ordning er skattefri. Derved er den nuværende Ordning blevet efter min Opfattelse mere rationel, end Tilfældet var med den gamle Merindkomstskatteordning. Det er jo desuden saadan, at hvis Gennemsnitsindtægten overstiger 50 000 Kr., saa forhøjes det skattefri Fradrag, idet det da udgør 20 pCt. af det højere Beløb. Jeg kan ikke se, naar der er sat en saadan Margin for ikke særbeskattet Indkomststigning, at der for Landbruget i Almindelighed skulde være Aarsag til Bekymring; saa store Indtægtsstigninger vil næppe være almindelige i Landbruget.

Med Hensyn til den Regel, der er givet om, at Skatten kun kan andrage 75 pCt. af Ren-Indtægten, det vil sige, at Skatten skal nedsættes til denne Procent, for saa vidt det kan ske ved en Reduktion eller Bortfald af Merindkomstskattetillegget, maa den ses i Sammenhæng med Regelen om Skattefradraget. Hvis man tager Hensyn til Skattefradraget og regner med en normal jævn Indkomst, er der jo ikke Tale om, at en Skatteyder kan komme til at betale sin fulde Indkomst i Skat, saa kan der kun blive Tale om Betaling af den halve Indkomst. Men Skattefradraget virker jo irrationelt, virker paa den Maade, at det skal udlignes i kommende Aars Indtægter, og hvis der ingen Indtægter er i de kommende Aar, eller Indtægterne er væsentligt lavere i disse Aar, kommer Skatteyderen i Kraft af dette System med Fradrag af betalt Skat, som naturligvis igen er taget i Betragtning ved Opstillingen af Skatteskalaen, til at betale et Beløb, der i Virkeligheden er større end det, Skalaen forudsætter. Derfor er der her sat denne Grænse for Beskatningen, idet der samtidig er givet den Regel, at hvor denne Grænse bliver aktuel, reduceres til Gengæld Skattefradraget for de kommende Skatteaar. Denne